

Pötyi, a kis galóca

Hol volt, hol nem volt, még a Potylin is túl, volt egy nagy erdő. Ez egy különleges erdő volt, sok szép állattal, szebbnél szebb növényekkel és érdekes gombákkal. Tudjátok mitől voltak érdekesek? Tudtak beszélni! Közöttük élt és virult Pötyi, a gyilkos galóca.

Hiába volt mérgező, senkinek nem tudott volna ártani. Társai mégis kiközösítették. Ezért gyakran érezte magát egyedül. Egy nap egy kisleány látogatott el az erdőbe. A kutyusával sétált, aki hirtelen elszaladt mellőle, ő pedig futásnak eredt, hogy elkapja. A gombák felé tévedt, akik nagyon megijedtek tőle. Elhalkultak és próbáltak minél jobban a kalapjuk mögé bújni. A nagy csöndből csak Pötyi szipogása hallatszott ki. A kisleány megtorpant és a hang irányába fordult. Így szólt:

- Ki szipog? Jöjjön elő most azonnal!
- É-é-én vagyok az, itt vagyok a szamárcsiga bokor tövében.

A kisleány óvatosan közelebb lépett. Szemeivel kereste, honnan jön ez a vékony hang. Aztán megpillantotta a kis gombát.

- Szia, Pötyi vagyok a kis galóca. Mi szél hozott erre?
- A kutyámat keresem, Bogyót. Valamiért elszaladt mellőlem. Megkérdezhetem, hogy miért sírsz, kedves kis galóca?
- Azért sírok, mert a gombatársaim mindig csúfolnak, mivel gyilkos galóca vagyok. Azt mondják, én nem vagyok olyan, mint ők. Mindenki azt hiszi, hogy gonosz vagyok. Engem nem szeret senki. Pedig én nem akarok bántani senkit!
- Ne törődj velük! Te nem tehetsz arról, hogy mérgező gombának születted. Attól még lehetsz kedves és jószándékú. Nem a külseje alapján kell megítélni valakit.
- De hogy lehetnék a többi gomba barátja?
- Ne törd azt a kis kalapos fejed, majd én beszélek velük.

A kisleány odalépett a többi gombához. Elmondta nekik, hogy nem szép dolog olyanért csúfolni valakit, amiről nem tehet. A többiek átgondolták és rájöttek, hogy a kisleánynak igaza van. Bocsánatot kértek és kibékültek a kis galóccal.

- Köszönöm, hogy segítettél nekem! – hálálkodott a galóca. - Mostmár nem érzem, hogy kevesebb lennék, mint a többiek.
- Semmiség, de most mennem kell. A kutyusom már biztos vár rám!
- Rendben. Ha legközelebb erre jártok, látogass meg bennünket.
- Mindenképpen! – ígérte meg a kisleány és elsietett a kutyája után.

A kis galóca aznap este boldogan aludt el. Most már ő is elhitte, hogy nem baj, ha valamiben eltér másoktól, attól még ugyanolyan értékes és szerethető vagy!

Jelige: Tündér János